

Protokoll fra Hamar bispedømmes ungdomsting 2020

Konstituering av tinget:

- Louise Knutsen og Magnus Kessel velges som dirigenter
- Halvard Bjørkås er referent
- Ansatte ved Hamar bispedømmekontor samt student ved TF er tellekorps

Sak 1/20: Debattklima

- Enstemmig vedtatt, se vedtatt tekst

Sak 2/20: Kirke på nett

- Enstemmig vedtatt, se vedtatt tekst

Sak 3/20: Kirka, et trygt sted for alle

- Enstemmig vedtatt, se vedtatt tekst

Sak 4/20: Statutter for ungdomsting og ungdomsråd i Hamar bispedømme

Valg (inkludert medlemmer valgt i 2019)

Fornavn	Etternavn	Født	Hjemsted/Menighet	Rolle
Matilde	Ødegaard	2002	Vestre Slidre menighet	Fast medlem, valgt for 2 år i 2019
Martin	Alnes	1998	Søre Ål menighet	Fast medlem, valgt for 2 år i 2019
Vanja	Joramo	2001	Lesja menighet	Fast medlem, valgt for 1 år i 2020
Jan Rikard	Aas	2004	Ås menighet	Fast medlem, valgt for 2 år i 2020
Stig Kenneth	Limmesand	1993	Raufoss menighet	Fast medlem, valgt for 2 år i 2020
Vilde	Stenseth	2000	Nordskogbygda menighet	Fast medlem, valgt for 2 år i 2020
Kaia-Vanessa	Wold-Johansen	2003	Jevnaker menighet	Vara
Thea	Kokkim	2004	Ås menighet	Vara
Camilla Lunby	Brenden	2000	Ottestad menighet	Vara
Maren Emilie	Fossbråten Rømset	1999	Elverum menighet	Vara

DEN NORSKE KIRKE

Hamar bispedømme

Ungdomsting 2020

Honne hotell, 7. – 8. april

Hamar bispedømmes ungdomsråd, 2020-2021. Matilde Ødegaard var ikke til stede da bildet ble tatt.

Halvard Bjørkås, referent

Sak 1: Debattklima

I løpet av de siste årene har klimaet i den offentlige debatten blitt stadig hardere. Terskelen for å snakke ned eller stygt om og til hverandre er blitt lavere. *Personangrep og nedsettende språkbruk har blitt mer vanlig. Trolling og forhåndsømming avsporer den saklige debatten. Anonymitet, falske brukerprofiler, fake news og dårlig kildekritikk svekker tilliten til det som ytres i debattene.*

Kommentarfeltene inneholder flere stygge ord og folk har blitt mer kreative når det kommer til stygge kallenavn på meningsmotstanderen sin.

Noe av det dårlige debattklimaet skyldes manglende kunnskap og bevissthet. Det virker som om mange ikke er klar over at det man skriver i en nettdebatt eller et kommentarfelt, som oftest må regnes som en offentlig ytring. Mange voksne debattanter ser ut til å glemme at de alltid er forbilder for barn og ungdom, også når man uttrykker seg kritisk, enten det er på nett eller muntlig.

Det er nødvendig å jobbe for et godt debattklima, i kirka, på nett og i samfunnsdebatten generelt. Når debattklimaet blir for hardt, fører det til strengere sensur. Kommentarfelt stenges og debatt begrenses. Dette er i prinsippet uheldig for ytringsfrihet og god meningsutveksling.

Et godt og trygt debattklima bidrar til at flest mulig kan delta, og fritt gi uttrykk for egne meninger på en hensynsfull måte. Et godt debattklima styrker demokratiet, og må bygge på nestekjærlighet, respekt og alle menneskers likeverd.

Utfordringen med å bidra til godt debattklima, gjelder alle mennesker. Men som kristne kan vi likevel gå foran og være forbilder. Spesielt kan kirka bidra til at religiøse uttrykk i debatter både uttrykkes respektfullt og mottas med respektfulle svar. Ingen må slå hverandre i hodet med religiøse sannheter uten å ville lytte til andres religiøsitet eller meninger.

Vi er bekymret for hat-retorikk og terrorhendelser som vi har sett eksempler på i Norge de siste årene. Noe av dette har grunnlag i manglende respekt for ulik religiøsitet og etnisk bakgrunn. På nett opplever vi at religiøse uttrykk i særlig grad blir utsatt for hets og usaklig kritikk.

Som majoritet blant trossamfunn i Norge har Den norske kirke et spesielt ansvar for å vise respekt i samtaler og debatt som handler om religiøsitet, og verne om retten mennesker har til å gi uttrykk for egen tro og ulike religiøse synspunkt.

Alle som deltar i debatt, har et individuelt ansvar for hvordan man kommuniserer og opptrer.

Dette innebærer både å ta ansvar for egen kommunikasjon, men også å si fra når man ser urett som rammer andre. Det kan være spesielt nyttig å våge å si fra til «sine egne», og ikke bare overfor folk man ikke kjenner.

Skriftlig kommunikasjon åpner ofte for ulike tolkninger. Noen ganger gjelder det å tenke litt til, før man uttaler seg. Andre ganger må man lese andres ytringer og forsøke å forstå, uten å bli for raskt krenka, velge å misforstå eller bli for følelsesmessig berørt. Det gjelder å forsøke å tolke hverandre i beste mening.

Hamar bispedømmes ungdomsting 2020 utfordrer Hamar biskop og bispedømmeråd til å:

- *være gode forbilder i debatten under Kirkemøtet 2020*
- *Lage nyhetssak i media om et godt debattklima i samarbeid med ungdomsrådet*
- *Minne ansatte om at de har et særlig ansvar for å gå foran med gode eksempler på hvordan man fører debatt*

Hamar bispedømmes ungdomsting 2020 utfordrer menighetene i Hamar bispedømme til å:

- *minne voksne om at de er forbilder i å skape godt debattklima*
- *ha fokus på saklighet og forståelse i de kirkelige debattene*
- *bygge fellesskap hvor alle kan kjenne seg hjemme, til tross for ulike synspunkt*

Hamar bispedømmes ungdomsting 2020 utfordrer ungdom til å:

- *Prøve å være bevisste på egen språkbruk, så ord og uttrykk ikke støter, diskriminerer eller sårer*
- *Vise vei for et godt debattklima, og ha mot til å påpeke urett*
- *Legge større fokus på å forstå motpartens synspunkt i anonym debatt på nett*

Hamar bispedømmes ungdomsting 2020 utfordrer Fylkesmannen i Innlandet/kommunene til å:

- *Arrangere nettvettkurs for innbyggere*
- *Bygge lokalsamfunn hvor det gis rom for mangfold og fri, respektfull debatt*

Hamar bispedømmes ungdomsting 2020 utfordrer Ungdommens Kirkemøte til å:

- *Vise et godt debattklima som både får fram ulike synspunkter og samtidig bygger forståelse og fellesskap mellom delegatene*
- *Holde kurs for delegatene som setter dem bedre i stand til å legge til rette for et godt debattklima*

SAK 2: Kirke på nett

Ungdom bruker kirkens nettsider og Facebook til å finne informasjon om kirken og hva som skjer i menigheten. Derfor er det viktig at kirken har kommunikasjon som satsningsområde.

De fleste menigheter har nettside og er å finne på Facebook og Instagram. Noen er også på Snapchat. Noen fellesråd har felles nettside og Facebook-side for alle sine menigheter, hvor de kan publisere sine saker. Ikke alle menighetene arbeider likt, og sidene mangler helhet. Disse menighetene bør få på plass felles rutiner og regler for hvordan nettside og Facebook-side skal være. Ansvaret bør ligge til en fast person på kirkekontoret eller i menighetsrådet. Det er lettere å få ting gjort når «den gjør det» enn når «vi skal gjøre det».

En del menigheter har inaktive profiler og nettsider. Dette gjør at man mister interessen. Det er bedre ikke å ha en profil enn å ha en inaktiv en. Når man ser at et arrangement har gått ut på dato og det ikke er publisert noe på lang tid, ser det ut som det ikke skjer noe i menigheten.

Kirkens videre kommunikasjonsarbeid

Noen steder fungerer både nettsider og sosiale medier godt, med egne utvalg i menighetene som jobber med kommunikasjon – også direkte rettet mot ungdom. De viser fram at menighetslivet lever og at menigheten henger med i samfunnsutviklingen og tar folks informasjonsbehov på alvor. Det er smart å jobbe systematisk med kommunikasjon og bli mer bevisst på hvilke målgrupper man ønsker å nå ut til og hvilken plattform man finner disse målgruppene. Her er det ulikt hva slags kompetanse og hvilke ressurser man har til rådighet. En menighet med en ung ansatt har kanskje større forutsetning for å lykkes på nett og i sosiale medier enn en menighet med en eldre ansatt.

Kirken må vise at de er en folkekirke for alle – ikke bare de som kommer til den hver søndag. Facebook-sider retter seg ofte mot foreldre, særlig de med små barn. Her må man begynne å jobbe mer aktivt inn mot ungdom. Kirken må ha større fokus på det ungdom er opptatt av eks. psykisk helse og klimaspørsmål. Samtidig er det viktig at kirken ivaretar interessene til de som er svært aktive i kirken, like mye som til de som ikke er det. Både ungdom og voksne søker bibelvers og bønner og er opptatt av saker og spørsmål som omhandler tro og menighetsliv. Det er kirkens oppgave å finne en balanse som ivaretar alle grupper.

Tre prester i Hamar bispedømme har for tiden en «Insta-takeover» på bispedømmets Instagram-konto. Her deler de øyeblikk og situasjoner fra sin prestehverdag. Dette har slått godt an og viser hvordan det er å jobbe som prest, og at prestene er helt vanlige folk. Dette kan også ungdom og andre kirkelige ansatte være med på.

Det man publiserer må være kort og presist – ikke lange skriv. På Facebook er det mest fristende å trykke seg inn på en lenke dersom den har en «catchy» tekst og et fint bilde. Er det altfor mye tekst, vil man bare scrolle videre.

Kirkens synlighet

Det er viktig at menighetene legger til rette for å finne informasjon på en enkel måte ved å bruke åpne informasjonskanaler, eks. Facebook-sider. Ved bruk av Facebook-grupper for ulike målgrupper, må disse være åpne og lett tilgjengelig.

Kirken må skille seg ut, slik at saker de publiserer blir synlig blant øvrige nettsted. Bevisste valg av grafikk, farger, video- og bildebruk er viktig, i tillegg til å publisere jevnlig og variere innholdet. Man ser ikke bare etter arrangementer, men fortellinger og saker om det som skjer i menigheten.

Arrangementer må promoteres i god tid og gjøres på en profesjonell måte. Hvordan aktivitetene i menigheten presenteres bygger omdømme og menighetene må være bevisste på hvordan de fremstår. Konserter og andre aktiviteter blir ofte godt markedsført i forkant, men blir ikke alltid fulgt opp i etterkant. Dersom man forteller om arrangementet, viser bilder og video, vil flere melde seg på liknende arrangementer senere.

Menighetene har mye å lære av kristne ungdomsorganisasjoner, som satser på nett. De vet hvor og hvordan de skal treffe ungdom på nett og i sosiale medier.

Bidrag fra ungdom

Ungdom kan bli bedre til å gi tips om hva menigheten bør gjøre på nett og hva behovet er.

Konfirmantene kan være rådgivere og brukes aktivt i konfirmanttiden.

Ungdom kan også delta på en «Insta-takeover». Da kan de vise frem hva de jobber med og opplever på konfirmasjonsleir, på ungdomstinget eller på Ungdommens kirkemøte. Hvis ungdom kan bidra inn i menighetens sosiale medier, kan dette bidra til å få flere interessert i kirken.

Ungdom kan bli bedre til å dele det menigheten legger ut på nett og i sosiale medier og slik støtte menighetens kommunikasjonsarbeid.

[Hamar bispedømmes ungdomsting 2020 utfordrer Hamar bispedømmeråd til å:](#)

- Være veileder for fellesråd og menighetsråd for arbeid på nett og i sosiale medier
-

[Hamar bispedømmes ungdomsting 2020 utfordrer menighetene i Hamar bispedømme til å:](#)

- Jevnlig oppdatere sidene sine på nett og i sosiale medier
- Definere nett og sosiale medier som arbeidsoppgave
- Arbeide inkluderende på nett og i sosiale medier for å nå alle målgrupper
- Se til de kristne organisasjonene og lær av dem
- Ta imot råd ang nett og sosiale medier i sak fra Ungdommens kirkemøte 2019

[Hamar bispedømmes ungdomsting 2020 utfordrer ungdom til å:](#)

- Bli mer aktive og engasjere seg i kirkens arbeid på nett og i sosiale medier, ved å følge menighetenes sider og profiler, like og dele
- Utnytte muligheter og melde seg til å bidra, eks. «Insta-takeover»

Sak 3: Kirka, et trygt sted for alle

Å føle seg trygg er et av de mest grunnleggende behov som et menneske har. Dette kommer tydelig fram i barnekonvensjonen, som sier at «alle barn har rett til å være trygge og ha det de trenger.»

Barne- og familieminister Kjell Ingolf Ropstad sa i sin tale til Kirkemøtet i 2019 at: «Jeg tror kirken er et godt fristed for «generasjon prestasjon». [...] Vi må ikke dyrke frem konkurranse, prestasjoner og perfektjon i alle sammenhenger.» Om kirkens trosopplæring sa han: «Trosopplæringen skal fremme opplevelsen av egenverd og legge til rette for at barn og unge kan se seg selv og tolke verden som skapt, elsket og holdt oppe ved Guds kjærlighet».

Det beste for å være trygg og ikke måtte prestere, handler for oss (UT) om å kunne:

- Komme og være som jeg er.
- Ikke måtte oppleve å bli presset til å mene hverken det ene eller det andre for å passe inn.
- At det ikke gjør noe at jeg gjør noe feil, at jeg kan drite meg ut og det går bra
- At jeg blir tatt imot, har mulighet for å motta og kunne dele ut fra den jeg er.

Kirka varierer fra sted til sted. Hvem som er i menigheten vi tilhører – hvem de ansatte er, og folk som er med i menigheten, spiller en rolle for hvordan trygghet oppleves. Folk er forskjellige. Ansatte er forskjellige. Det er et mangfold.

I kirka som helhet er det viktig at det er rom for alle mennesker med mange forskjellige meninger, at vi respekterer uenighet, og at det er rom for uenighet. Vi (UT) opplever at dette er mulig i lokalkirka vår, og at kirka er ganske inkluderende.

Vi, som er på ungdomstinget, er trygge når vi kan være:

- komfortable og avslappet
- opplever oss elsket
- kan vise en viss selvsikkerhet
- når vi hører til (i blant annet familien og blant venner)
- opplever fellesskap

Vi opplever: Når du er trygg, er du mer deg selv!

Det gir trygghet å vite at jeg er elsket av Gud! Jeg er ikke alene. Ingen er alene. Gud er med! Gud snakker gjennom andre mennesker til oss. Og, hvis jeg ikke har så mange venner, er det godt å vite at Gud alltid er der.

Som kirke utfordres vi til å legge til rette for møteplasser og aktiviteter i trygge rom, arbeide med åpne og inkluderende miljøer hvor den enkelte føler seg sett og verdsatt og mottatt slik som den enkelte er. Er du trygg – kan du spre trygghet.

Ingen personer er like, og i gode miljøer er det viktig at det er ansvarlige voksne som kan ta opp vanskelige saker med den og de enkelte når og hvis ting oppstår. I kirka trenger vi som ungdom ansvarlige voksne som sammen med oss er med på å skape de trygge rommene, de trygge aktivitetene og samtalene.

Når vi kjenner oss trygge ønsker vi å:

- **Bygge tillitt gjennom nære – personlige forhold** slik at vi opplever godene ved å dele fra/av eget liv samtidig som vi erkjenner faren og utfordringene ved å dele fra/av eget liv.

Det å dele krever mot. Temaer som kan skape noe utrygghet i samtalen i kirken, kan være: Ulikt forhold til tro, ulikt språk om tro, ikke tro, seksuell legning. For oss er det viktig at alt skal være greit å snakke om. Alle skal føle seg velkommen i kirka, og alt er greit. Vi opplever at bl.a. homoterapidebatten skapte usikkerhet, men vi opplever at kirka håndterer dette på en god måte. Man føler seg utrygg når man ikke blir akseptert og ikke kan være seg selv!

- **Delta på møtepunkter over tid** (også etter konfirmasjonsalder)

Vi vet at mange lokalmenigheter opplever det krevende å lage tilbud til ungdom etter konfirmasjonstida. Likevel mener vi det er rett å bruke tid, ressurser og omtanke i lokalmenigheter til å fortsette å lage slike tilbud. Det gir mulighet til å gi fordypning i hva kristen tro er, som igjen kan skape større trygghet i eget liv og i møter med andre. Det å få en opplæring og oppleve en trygghet generelt i kirka – gir en trygghet også i andre sammenhenger.

Vi opplever at flere av de som «detter fra» i trua/sitt kristne engasjement, gjør det etter konfirmasjonsalderen.

Vi mener at:

- Ungdom må TA plass i kirka
- Ungdom må GIS plass i kirka
- Ungdom må FÅ plass (til selv å utforme og gjøre)
Ungdom må TA IMOT plass og bruke mulighetene når vi får det.

Vi ser for oss tre søyler som kirka i større grad kan gi tilbud ut fra:

1. Gi tilbud og ansvar
2. Gi tilbud med mulighet om å ikke måtte ta ansvar.
3. Gi solid tilbud (trosopplæring) før konfirmasjonstida

- **At det er mulig med treffsteder og samtaletid** f.eks med diakon, prest eller andre når vi er i sårbare situasjoner

- **Samarbeide med andre lokale aktører inn mot aktiviteter og tilbud.**

Vi synes det er viktig å lage åpne arrangementer som f.eks Hallovenn og andre arrangementer uten en sterk kristen profil. Kirka kan alltid være med å invitere bredt og åpent. Dette muliggjør at ungdom uten uttalt kristen tro kjenner seg vel med å delta.

Det er viktig for oss i slike sammenhenger å finne en god balanse mellom å skape en felles arena og samtidig ikke sekularisere bort vår egen tro slik at vi glemmer at det er kirke vi er.

Gudstjenester utenfor kirkerom som bl.a. gudstjenester i friluft, i byen, på vandring og felleskirkelige arrangementer f.eks i kinosal er gode tillegg til gudstjenester i kirkerom.

Hamar bispedømmes ungdomsting 2020 utfordrer Hamar bispedømmeråd til å:

- Gi føringer slik at menighetene aktivt jobber med trosopplæringstilbud til ungdom etter konfirmasjonsalder (knyttet til egne lokale trosopplæringsplaner).
- Oppfordre menigheter til å ansette unge medarbeidere i ungdomsarbeidet samt utruste unge til å ta ansvar
- Sette av midler til ungdomssatsning gjennom søkbare prosjektmidler

Hamar bispedømmes ungdomsting 2020 utfordrer menighetene i Hamar bispedømme til å:

- Sikre trosopplæringstilbudet fra konfirmasjonsalder til voksen alder
- Vise åpenhet og gi plass for alle typer folk uansett bakgrunn, skape «lavterkeltilbud», møteplasser/opplegg som ikke forutsetter at ungdommer har en uttalt tro
- Ansette unge medarbeidere i ungdomsarbeidet samt utruste unge til å ta ansvar
- Følge opp ungdom ved å gi tilbud om div. kursing, og søke om midler der det er søkbare midler.
- Ansatte generelt, tør bruke tid på å være sammen med unge
- Legge til rett for samtaler for dem som er i en *sårbar* situasjon

Alt dette for å skape trygghet og tilhørighet.

Hamar bispedømmes ungdomsting 2020 utfordrer ungdom til å:

- Ta plass
- Ta imot utfordringer
- Fortelle menighetsråd og ansatte hva vi som ungdom vil ha av aktivitet/tilbud som skaper trygghet
- Aktivt delta i prosesser for å skape gode møteplasser og aktiviteter i lokalmenigheten
- Søke kirkelig utdanning slik at unge medarbeidere får stillinger i kirka

Alt dette er mulig når man føler seg trygg i kirkelig sammenheng

Statutter for Hamar bispedømmes ungdomsråd:

- Ungdomsrådet i Hamar bispedømme består av ni medlemmer pluss fire vara representanter. Seks delegater pluss fire vararepresentanter velges på ungdomstinget. I etterkant oppnevnes tre representanter, der det er ønskelig at én jobber med ungdomsarbeid i Hamar bispedømme. Det er ønskelig at den ansatte er under 30 år.
- I tillegg har ett medlem fra bispedømmerådet møterett med tale- og forslagsrett. Dersom vedkommende er under 30 år, har denne også stemmerett. Det er ønskelig at vedkommende er under 30 år.
- Ungdomsrådets sammensetning:
 - For å bli valgt til ungdomsrådet må man være mellom 15-30 år.
 - Hver menighet kan ha inntil to medlemmer i ungdomsrådet.
 - Det bør være god geografisk spredning på ungdomsrådets medlemmer
 - Det bør være en god kjønnsbalanse i ungdomsrådet
 - Både aldersgruppene 15-20 og 20-30 år bør være representert i ungdomsrådet
 - Medlemmene velges for to år om gangen, tre nye velges hvert år.
 - Varamedlemmer velges for ett år av gangen.
 - Oppnevninger skjer for ett år av gangen.
- Ungdomsrådet:
 - er et rådgivende organ for Hamar bispedømmeråd og biskopen i saker som omhandler ungdomsspørsmål i bispedømmet (kan delta i bispedømmerådsmøter når aktuelle saker skal vedtas)
 - skal kunne fremme aktuelle saker for bispedømmerådet.
 - Følger opp saker som har vært behandlet på ungdomstinget.
- Ungdomsrådet gjennomfører minst 4 møtepunkter i året.
- Ungdomsrådet arrangerer ungdomsting i løpet av året.
- På Ungdomstinget:
 - presenteres ungdomsrådet
 - gis en årsmelding for ungdomsrådets arbeid foregående år.
 - gis ungdommene en mulighet til å komme med saker til ungdomsrådet.
- Ungdomsrådet sender to delegater til Ungdommens kirkemøte (UKM). Det bør være god kjønnsbalanse på delegatene.

Statutter for ungdomstinget i Hamar bispedømme:

1. Ungdomstinget skal fungere som et talerør for unge (15-30 år) i Hamar bispedømme.
2. Ungdomstinget holdes en gang i året i regi av Hamar bispedømmes ungdomsråd. Vedtak på ungdomstinget fattes ved alminnelig flertall. Ved endring av statutter må flertall være 2/3. Statuttene revideres hvert andre år.
3. Hver menighet i Hamar bispedømme har anledning til å sende tre delegater med tale, forslags- og stemmerett. Organisasjoner som driver ungdomsarbeid knyttet til DNK i Hamar bispedømme, har anledning til å sende to delegater med tale, forslags- og stemmerett.
4. Valg av Ungdomsråd:
 - a. I forkant bør menighetene sende inn forslag til kandidater i god tid før UT. Forslag til kandidater kan også fremmes på selve UT.
 - b. Kandidatene presenteres på en likeverdig måte. Det er kun delegater på UT som kan stille til valg.
 - c. Se statutter for ungdomsrådet for ungdomsrådets sammensetning.
 - d. Valg av leder og nestleder foregår innenfor ungdomsrådet. Lederen bør være av de valgte medlemmene.
5. Ungdomstingets mandat:
 - a. Et felles forum for kristent ungdomsarbeidet i Hamar bispedømme
 - b. Å debattere saker som kommer opp på ungdomstinget
 - c. Fatter vedtak i saker som ligger innenfor ungdomstingets mandat
 - d. Formulere vedtak som oversendes Hamar bispedømme